

РЕШЕНИЕ

№ 4561

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Я. Димитрова, като разгледа дело номер **7016** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община /СО/, чрез процесуален представител – ст. юрк. К., срещу РЕШЕНИЕ от 06.04.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19-^{ти} състав по н.а.х. дело №19807/2011г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление /НП/ № СО-Р-М-11-26-367 от 26.07.2011г. на кмета на СО да се потвърди.

Ответникът – [фирма], редовно призован, в съдебно заседание се представлява от адв.К., който оспорва жалбата и счита, че въззивното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Подробни съображения за неоснователността на жалбата излага в писмени бележки по делото.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Д. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения срок.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебното решение от 06.04.2012 г. СРС, е ОТМЕНИЛ наказателно постановление № СО-Р-М-11-26-367/26.07.2011 г., издадено от кмета на Столична община, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева на основание чл. 83, ал. 1 и ал.2 от ЗАНН във вр. с чл. 80, ал. 10 и чл. 85а, ал. 1, т. 6 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално - декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ за нарушение на чл. 36, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. А. П., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че [фирма] не е осъществило състава на посоченото нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на които е възприел следната фактическа обстановка:

На 17.02.2011 г. в [населено място], бул. Х. Б." до Министерство на земеделието при извършена проверка във връзка с контрол относно спазването на изискванията на НПОРИМДЕРДТСО е констатирано наличието на рекламен елемент, чието поставяне е било организирано от [фирма], при осъществяване на дейността му. Рекламният елемент представлява полусамостоятелна конструкция, закрепена за обект - телефонен шлем, който е поставен върху терен - публична общинска собственост. Елементът служи за носител на реклама, съответно с размер на рекламната площ около 2 кв.м. едностранно и 4 кв.м. двустранно, като за неговото поставяне няма издадено разрешение от главния архитект на общината. Чрез рекламния елемент, посредством текст и изображение, адресирано към неопределен брой адресати е отправено рекламно послание, което гласи: „говори двойно повече с всички оператори в страната U. до 100 часа разговор до 200 MB за сърфиране”, „С всяка нова N. получаваш безплатен трафик в O. S.”, „ Само този месец всеки нов абонат говори безплатно с любимия човек”, „N. X3-02 79 лв.”, „T. and type, музикален плеър”, „W.”, „N. ovi connection” „V.”. Поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 11-26-367/08.03.2011 г., а въз основа на него е издадено и оспореното НП.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-^{ти} състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция споделя крайния извод на СРС за незаконосъобразност на НП и отмяната му, но по различни доводи от изложените от първостепенния съд.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в процесния случай са налице съществени нарушения при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, които обуславят незаконосъобразност на наложената имуществена санкция на

самостоятелно основание. При административното наказване не са спазени императивните изисквания по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение, което засяга правото на защита на наказаното лице – не е посочена дата на извършване на твърдяното административно нарушение. Наказващият орган неправилно е приел за дата на нарушението датата на извършена проверка. Нарушението - поставяне на рекламен елемент се осъществява чрез реализиране на определено действие в точно определен момент, който очевидно предхожда този на проверката.

Освен това, в административно-наказателното производство не са събрани доказателства за конкретния извършител на нарушението, а в АУАН и НП не е посочено въз основа на какви конкретни обстоятелства е счтено, че именно [фирма] е поставило рекламния елемент. По този начин не е безспорно, че нарушението на чл. 36, ал. 1 от Наредбата е от страна на [фирма].

Неспазването на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Отделно от това, констатираното при липса на установена конкретна дата на извършването му нарушение, пречи да се определи началния момент, от който започват да текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ на СРС, НО, 19-^{ти} състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 06.04.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19-^{ти} състав по н.а.х. дело №19807/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.